

Lesninger 11. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Esek 17,22–24 *Det lave tre gjør jeg høyt*

Så sier Herren Gud:

«Jeg tar selv en kvist av toppen på en høy seder, fra dens øverste grener river jeg et fint skudd og planter det på et fjell som rager høyt; jeg planter det på Israels høye fjell.

Det skal skyte grener og bære frukt og bli til en prektig seder. Alle slags fugler skal bo i den, alt som har vinger, skal holde til i skyggen av dens grener.

Da skal alle trær på marken sanne at jeg er Herren. Det høye tre gjør jeg lavt, og det lave gjør jeg høyt. Jeg lar det friske tre tørke, og det tørre lar jeg spire. Jeg, Herren, har talt og vil la det skje.»

Responsoriesalme Sal 92 (91),2–3. 13–14. 15–16

Omkved: Det er godt å prise Herren.

Det er godt å prise Herren,
lovsynge ditt navn, du Høyeste,
forkynne din nåde ved morgengry,
din trofasthet hele natten.

De rettferdige skal blomstre som palmen,
vokse som seder på Libanon.
De er plantet i Herrens hus.
I hans forgård skal de blomstre.

Selv grånende bærer de frukt,
gir ikke tegn til å visne.
De forkynner at Herren er rettvis,
han er min klippe, han svikter ikke.

2. lesning 2 Kor 5,6–10

Vi setter vår ære i å være Herren til lags, her ute i landflyktigheten like vel som hjemme hos ham

Brødre, så er vi da alltid ved godt mot, og om vi enn vet at så lenge vi har hjemme i legemet, er vi borte fra vårt hjem hos Herren – for vi lever i troen, vi ser ikke tingene selv – allikevel, sier jeg, er vi ved godt mot; enda vi helst ville flytte bort fra legemet og komme hjem til Herren.

Det er også derfor vi setter vår ære i å være ham til lags, her ute i landflyktigheten like vel som hjemme hos ham. Alle skal vi jo stå frem som vi er for Kristi domstol, så enhver kan få igjen etter hva han har brukt sitt liv til, godt eller ondt.

Halleluja

Halleluja.

Sæden er Guds ord og såmannen er Kristus;
alle som finner ham, får evig liv i eie.

Halleluja.

Evangelium Mark 4,26–34

Det er mindre enn alle andre frøsorter, men det blir større enn alle havens vekster

På den tid sa Jesus:

«Det er med Guds rike som med et såkorn en mann har latt falle i jorden. Om han sover eller våker, om det er natt eller dag, så spirer og vokser kornet, uten at han vet hvordan det går til. Av seg selv bærer jorden grøde; først strå, så aks, så fullt korn i akset. Og når åkeren står der moden, kommer sigden frem, for da er tiden inne til å høste.»

Og han fortsatte: «Hva skal vi nå sammenligne Guds rike med? Hva for et bilde skal vi ta? Det er som sennepsfrøet. Det er mindre enn alle andre frøsorter når det blir lagt i jorden, men når det først er sådd, vokser det opp og blir den største av alle havens vekster, med store grener, slik at himmelens fugler kan slå seg ned i skyggen av det.»

Og med mange slike lignelser forkynte han budskapet for dem – så meget av det som de var i stand til å forstå. Han talte ikke til dem uten å bruke lignelser, men når han var alene sammen med disiplene, forklarte han alt for dem.